על המשכיר לבדוק דחמירא דידיה הוא

Is it the responsibility of the landlord to search, for it is his אמץ

OVERVIEW

The גמרא posed a query; what is the ruling if a landlord rented out his house to a tenant on the fourteenth of ניסן. Is the landlord required to be בודק since the המץ in the house belongs to him; or is the tenant obligated to be בודק since the המץ is found in his domain? תוספות discuses (one side of the query) and explains the reason that the משכיר should be בודק is his. 1

- אין לפרש הטעם כיון דשלו הוא ואין אדם יכול לבטל אלא חייב לבדוק (which should make the משכיר (which should make the חמירא דידיה הוא (as follows; the משכיר הוא, since the בדיקה is his, and no other person can be חמץ המץ המץ המץ המעכיר (מבטל this person the משכיר (מבטל this person).

תוספות explains why this explanation is incorrect:

- דאם כן אמאי נקט משכיר לחברו בי"ד

For if this is indeed so (that the משכיר must be בודק since only he can be מבטל), then why mention a case where he rented out a house to his friend on the fourteenth of ניסן (and the reason why the משכיר should be בודק is on account of the ביסו) -

- אפילו בי"ג יתחייב המשכיר מהאי טעמא לבדוק

Even if he rented out the house on the thirteenth of ניסן, the משכיר should still be משכיר to be משכיר for the very same reason; only the משכיר can be מבטל therefore he should be בודק the should make no difference when the rental took place (if we assume the reason for the משכיר is because only he can be משכיר).³

חוספות offer his explanation:

-

 $^{^{1}}$ תוספות explained in the beginning of the מסכת בד"ה אור מסכת that the reason for מסכת בדיקת וב יבא לאכלו is בדיקת שלא יבא לאכלו. Seemingly (according to חמפות there is no reason for the בודק (even if the המץ is his) for there is no concern that the משכיר may come to eat it (only that the שוכר may come to eat it).

² Only the person who owns the מבטל מבטל the מבטל the המץ המץ belongs to the landlord; only the landlord can be מבטל the המץ הכמים instituted that the (first) ביטול should be done in conjunction with the ביטול; therefore since the מבטל must be מבטל, he must also be בודק. See 'Thinking it over' # 1.

³ We must therefore conclude that even though only the משכיר can be מבטל; however this is not a sufficient reason for the בודק to be משכיר. The משכיר and the משכיר will be משכיר the חמץ of the rented house (at the same time when he is המץ the מבטל fafter he performs the בדיקה in the house which he lives in).

לכך מפרש רבינו יצחק דחמירא דידיה הוא –

Therefore, explains the י"י, that the reason of **המירא דידיה הוא** means that since it is the משכיר of the משכיר -

וחל עליו חיוב בדיקה שעה אחת קודם שהשכירה –

And the obligation of משכיר rested on the משכיר for at least one 'hour' before he rented it. The query is in a case where the house was rented out on the fourteenth (by day, or at least) some time after the היוב בדיקה began. When the היוב בדיקה began it was the obligation of the משכיר to be משכיר; the house was not rented yet, therefore the obligation remains with the משכיר even after it was rented.⁴

תוספות continues to explain the גמרא:

ראיה ממזוזה דאף על פי דחל חיוב קודם שהשכיר על השוכר לעשות מזוזה האף על פי דחל חיוב קודם שהשכיר על השוכר לעשות מזוזה אחל the נמיתי brought proof that the tenant must be בודק from the ruling by a מזוזה that even though the obligation (on the משכיר) to put up a מזוזה was effective before the house was rented out (for it is his house), nevertheless it is the obligation of the renter to put up the מזוזה. This proves that even if the initial responsibility is on the משכיר, nevertheless when the שוכר בדיקת חמץ to put up the משכיר. בדיקת חמץ to put up the מוכר.

ודחי דמזוזה חובת הדר הוא –

And the גמרא **rejects** this proof; **for** putting up a מזוזה **is the obligation of the dweller** (and not necessarily the owner); not as it is by בדיקת המץ (as will shortly state). מוספות explains the term הובת הדר:

כלומר⁶ אפילו לא היה משכירה היה יכול ליפטר ממזוזה שלא היה דר ומשתמש בביתThe meaning of הובת הדר is that even if the landlord would not have rented it out, he still could have been פטור from putting up a מזוזה; if he would not live and make use of the house (from this moment on). We cannot therefore state that the משכיר - מזוזה -

אבל גבי חמץ [אילו] לא ישכיר לאחר יצטרך לבדוק:

However by משכיר it is different, for even if the משכיר would not rent out the house to another, he would be obligated to be בודק (even if he should decide that he does not want to live there [from this moment on]).

 $^{^4}$ It is now understood why the query could not be בי"ג for then there was never a חיוב בדיקה on the משכיר.

⁵ See אין הרשב"א there is no ראיה from מזוזה, because even though by מזוזה the שוכר אין from מזוזה, because even though by מזוזה is מעני"ש מה שתירץ. מבטל since he must be עיי"ש מה שתירץ.

⁶ The term כלומר is used when the explanation does not necessarily follow the simple and obvious meaning. One would assume that by חובת הדר we are referring to the שוכר who is living there now. However תוספות rejects this meaning and explains that הובת הדר means there is no obligation for putting up a מווזה in a house that you own; but rather there is only an obligation to put up a מווזה in a house in which you live.

SUMMARY

The fact that it is חמירא דידיה at the onset of היוב בדיקה should require the משכיר to be בודק even if he rented it out later. There can be no חיוב מזוזה for merely owning a house (without living in it); there can be a חיוב בדיקה even if one does not live in the house (סח פסח).

THINKING IT OVER

- 1. Can^7 the משכיר appoint the שוכר as a שליח to be מבטל the ?
- 2. The גמרא should have said על המשכיר לבדוק since הדיקה since אליו חובת שליי; why does it state דידיה $!^9$
- 3. תוספות explains that by חמץ even if the משכיר does not live there (during תוספות); he is obligated to be בודק שכיר. Why then is there an בודק?! The משכיר should be בודק! Why does renting it out to the שוכר, change anything?! 10

⁷ See footnote # 2.

⁸ See אור חדש.

⁹ See ח"ב מ"ת אות טו"ב.

¹⁰ See ח"ב אות לב.